

# Літературні хроніки війни:

*історії, закарбовані у творах*

Творчість заради перемоги

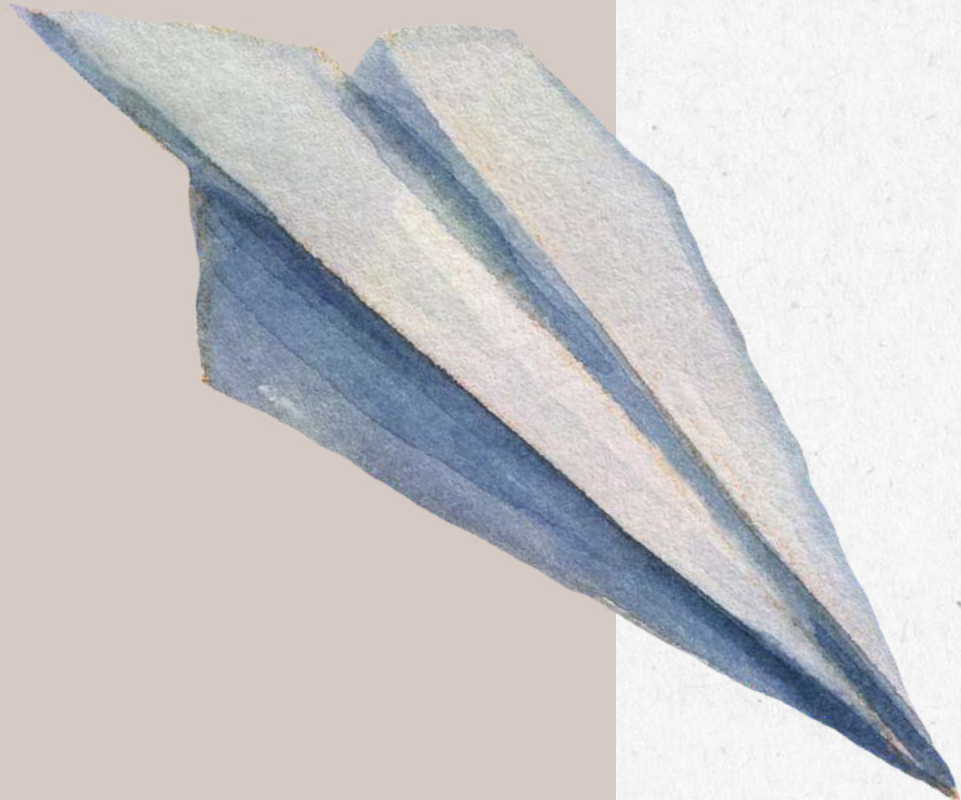
Випуск 3

# Передмова

«Літературні хроніки війни: історії, закарбовані у творах» – це каталог творів, які висвітлюють глибокі дитячі переживання під час воєнних конфліктів через пронизливі рядки літературної творчості.

Кожна з історій відкриває внутрішній світ дітей, їх переживань під час воєнних подій, конфліктів, вибухів, трагедій та втрат, віддзеркалює усю палітру почуттів: від наївних радощів до глибоких страхів, від прагнення залишатися дітьми у світі хаосу до зрілого розуміння важливості єднання та боротьби за власну ідентичність.

Ці твори не потребують пояснень чи коментарів. Авторське право у цьому контексті виступає як потужний інструмент у боротьбі з ворогом, а твори, закарбовані у цьому каталозі, перетворюються на свідчення нашої витривалості та волі до життя, які залишають глибокий слід у серцях читачів.

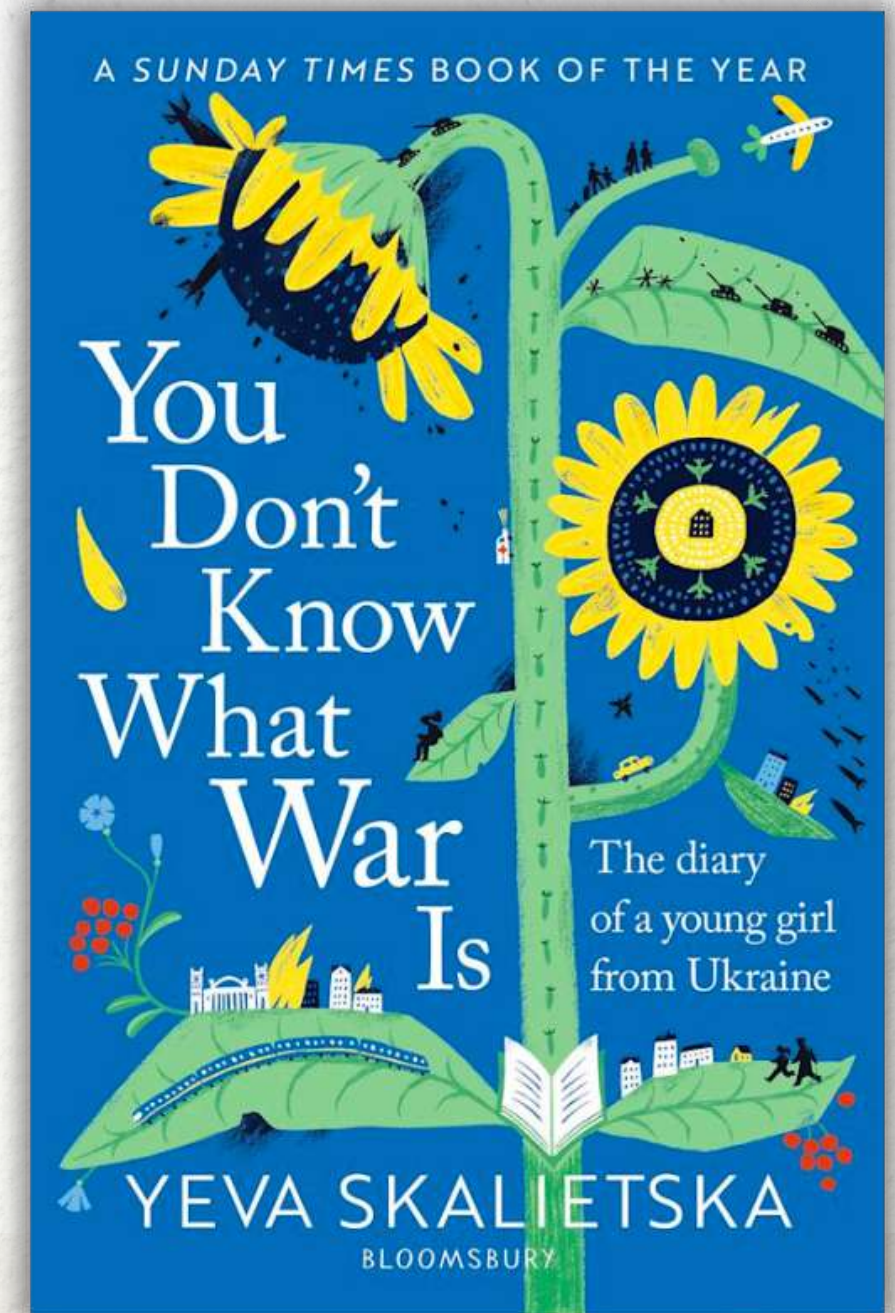



# Щоденник «Ви не знаєте, що таке війна»

Автор: Єва Скалецька, м. Харків

Вік: 12 років

«Всі знають слово «війна». Але мало хто розуміє, що воно насправді означає. Коли ти стикаєшся з цим, то відчуваєш себе повністю розгубленим, замурованим у страху та відчаї. Поки ти не побував там, ти не знаєш, що таке війна.»



 доступна аудіоверсія

# Абетка війни

Автори: Євген та Соломія Степаненко

Книжка побудована як абетка, де кожна літера — це один із вимірів війни та миру навколо війни. У ній переплітається життя дитини в мирному місті і життя тата на війні.

Соля телефонує татові на фронт, пише есемески та листи, розповідає про свої справи, школу, друзів, змагання, танці, домашніх тварин, а ще ставить дитячі й недитячі питання про війну.

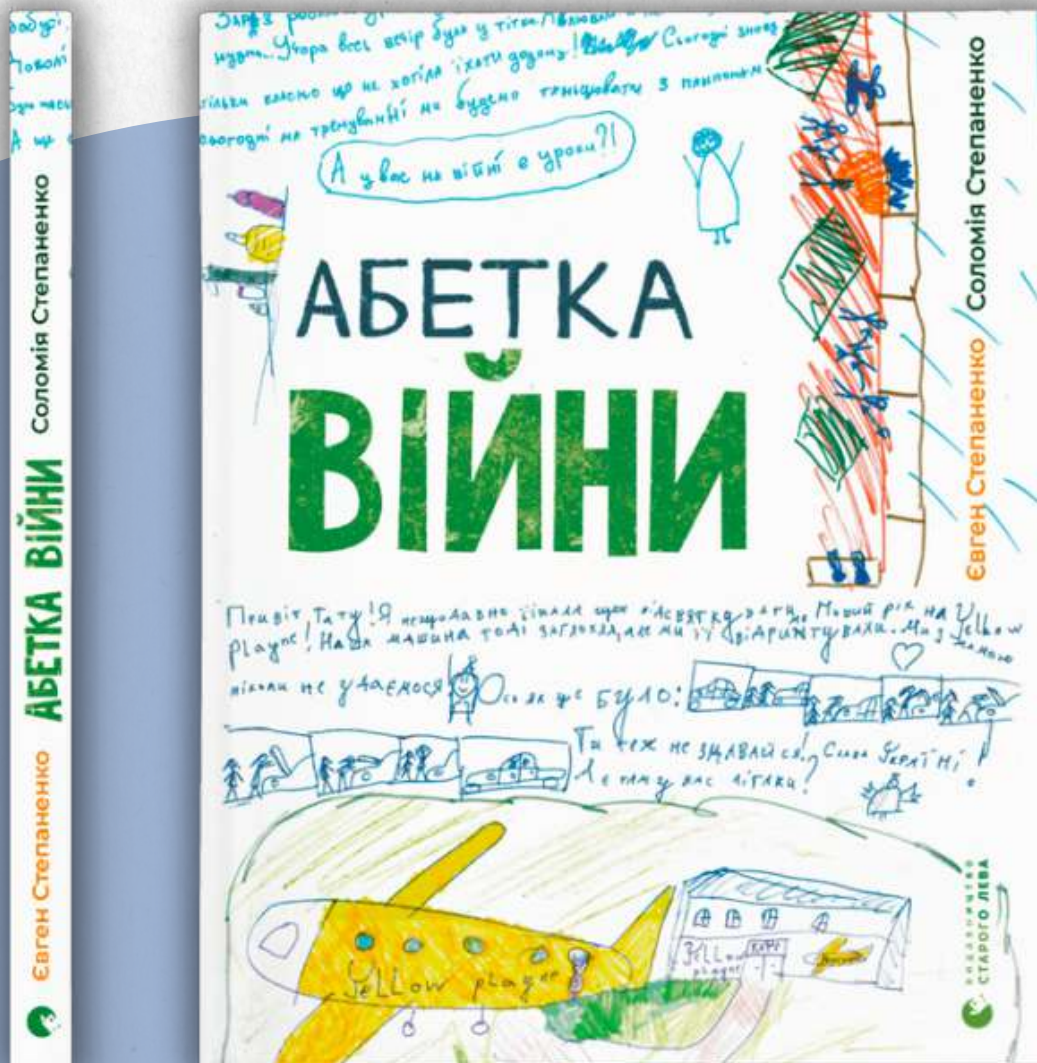
Чи є на війні діти?

Як же татко із побратимами і посестрами там живе?

Чи можна на війні хитрувати?

Що їдять на війні?

Чи буде тато інший після війни?



# Ірпінь - мій дім

Автори: діти Ірпеня.

Створено за ініціативи Ірпінської міської ради та видавництва «Саміт-книга».

## Поверни мене, мамо, в дитинство

Поверни мене, мамо, в дитинство

Недалечко... На рік поверни.

Заспівай же мені колискову

В Ірпені.. де немає війни,

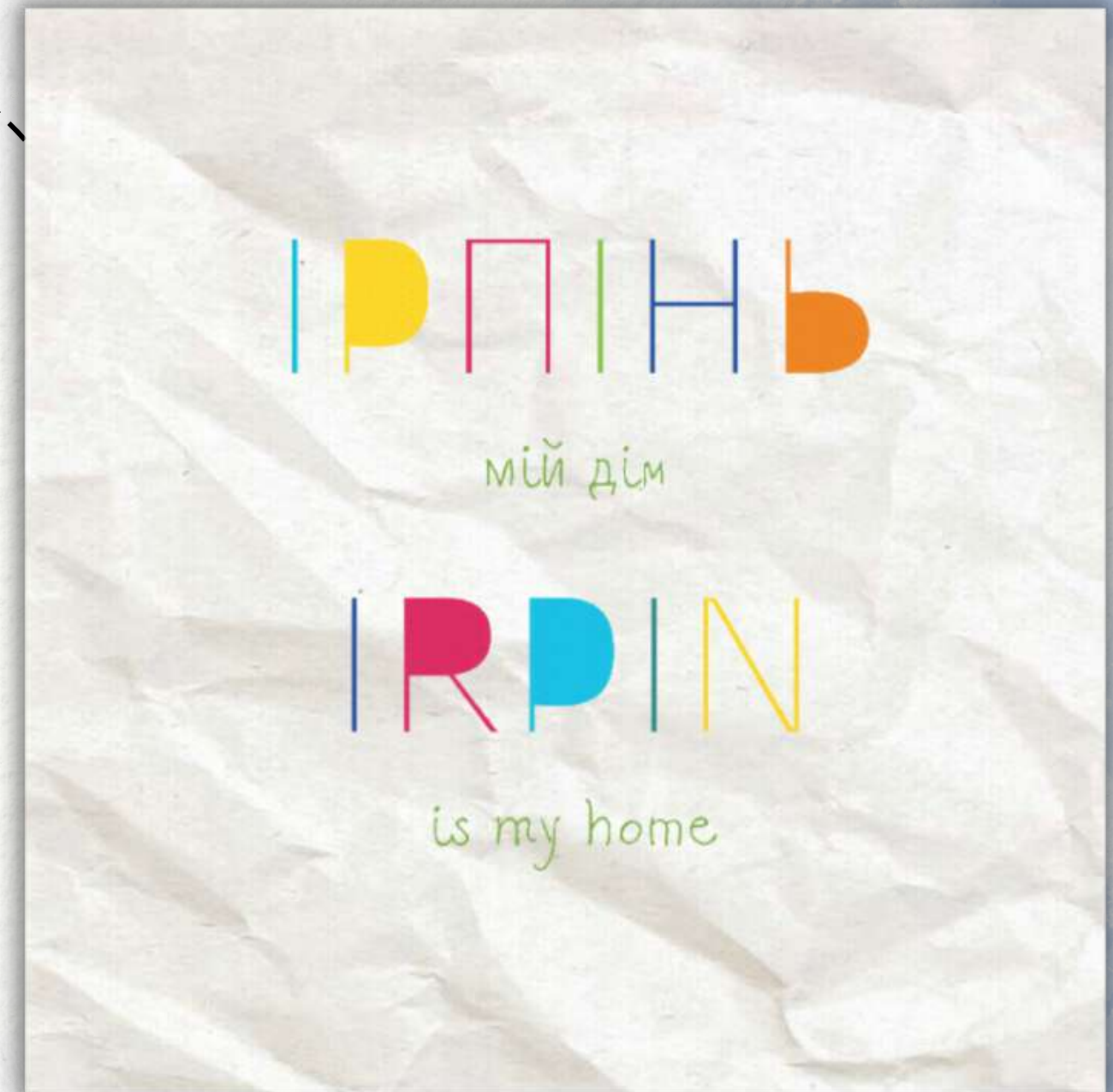
Де співає зрання соловейко,

Там де равлики після дощу.

Поверни мене, мамо, в дитинство,

Я тебе від війни захищу!

**Артем Поводюк, 9 років**



Видання доступне для  
ознайомлення [тут](#).

# Війна голосами дітей

Автори: діти України.

Створено за ініціативи Благодійного фонду «Голоси дітей».

«Україна - це як один-єдиний організм. Навіть якщо ти в безпеці - тобі болить» - Женя, 17 років.

«Напевно, раю та пекла не існує. Хоча... якщо рай існує, то я точно попаду туди, адже пекло я вже бачив і це було б неправильно» - Матвій, 10 років.



# Мамо, я не хочу війни!

Автори: діти України.

Створено за ініціативи представників Архіву Нових Актів у Варшаві та проєкту «Мамо, я бачу війну».



Мамо, мамочко... Я вбита... Мене тут убили...  
Так чим же я тим звірям все ж і не вгодила?  
Я лежу тут, на дорозі, тут же мої друзі,  
Тільки найрідніші тут! Всі, всі, є найкращі...  
Лягли спочивати...  
Так що ж моя мамочко я для них зробила?  
Чи дітей я їх вбивала? Чи їх катувала?  
А може я мамочко, мову ображала?  
Чи я на них з автоматом як скажена бігла?  
Чи може я жила просто в складну хвилину...  
Я ж нічого не робила...

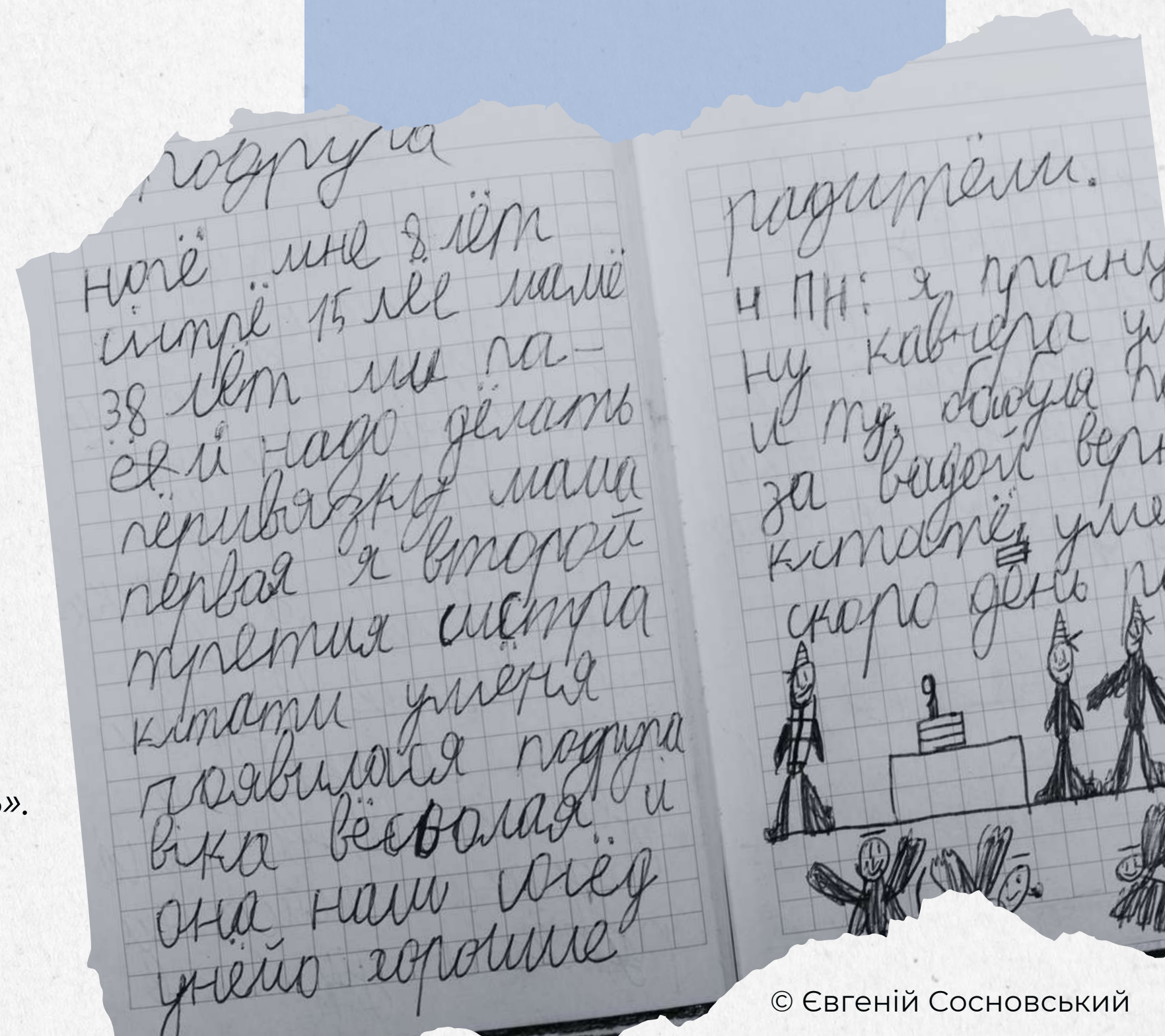
**Поліна, 13 років, м. Гостомель**

# Щоденник війни

Автор: Єгор, м. Маріуполь

Вік: 9 років

- «У мене померли дві собаки і бабуся Галя, і улюблене місто Маріуполь за весь цей час, починаючи з 24-го четверга».
- «Мені 8 років, сестрі - 15, мамі - 38. Ми співаємо. Час робити перев'язку: мама перша, я - другий, третя - сестра. До речі, в мене з'явилась подружка Віка. Вона весела і в неї хороші батьки».
- «ВІЙНА. Я добре поспав, прокинувся, посміхнувся, встав і почитав до 25 сторінок. Ще в мене помер дідусь».

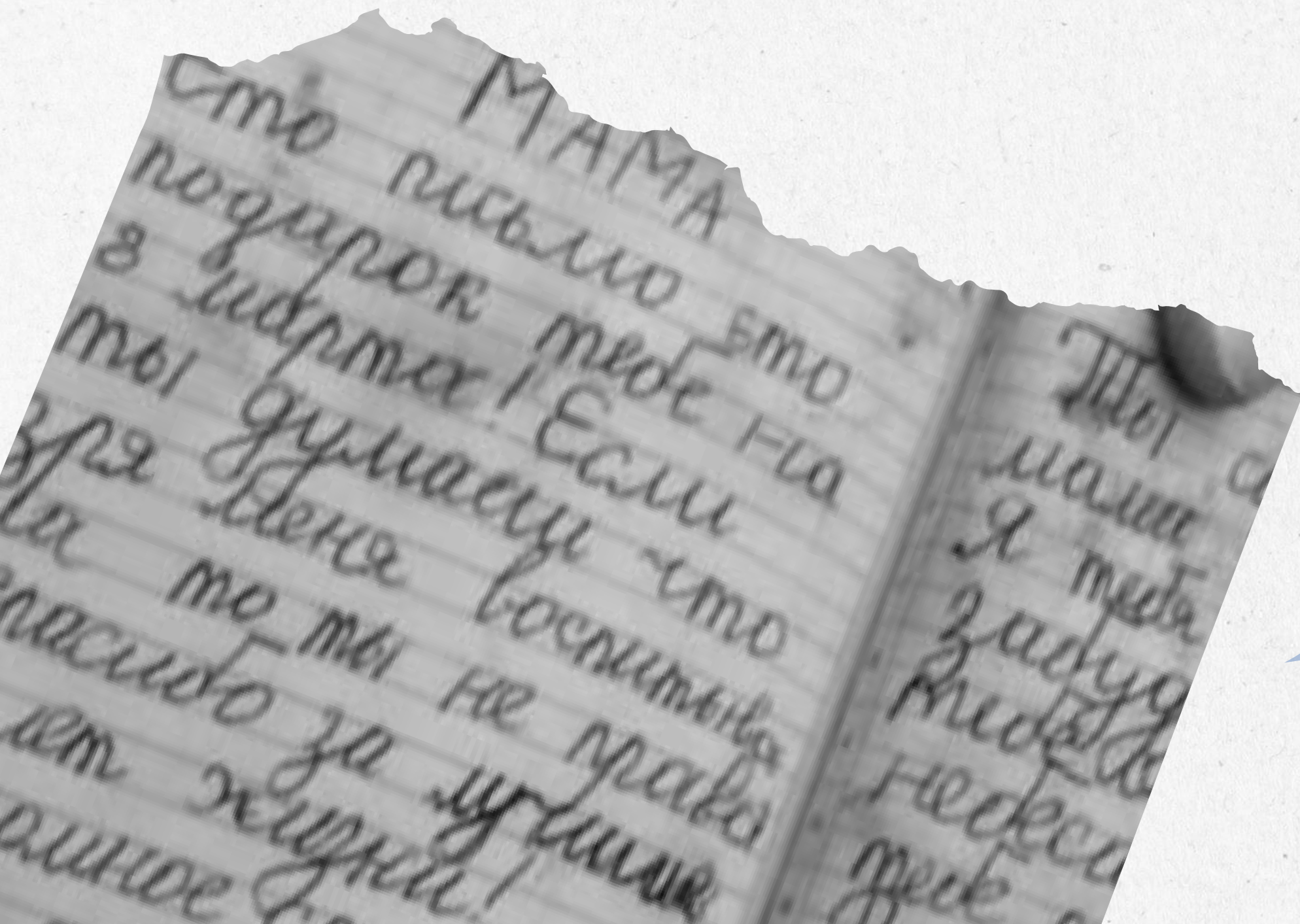




# Лист до мами в рай

Автор: невідомий, м.Гостомель

Вік: 9 років



«Мамо! Це тобі подарунок на 8 березня! Якщо ти думаєш, що даремно мене виховувала, то ти не права. Дякую за найкращі 9 років життя! Велике дякую за дитинство!...»

«Бажаю тобі потрапити в рай! Зустрінемося в раю! Я постараюся добре себе поводити, щоб потрапити в рай...»

# Щоденник з листами татові

Автор: Аріна, м.Херсон

Вік: 13 років

«Перший Новий рік, тато, без тебе. Я зрозуміла, що ти завжди смішив нашу сім'ю - за це тобі велике дякую».

«Ось тебе і немає рік, я не хочу це розуміти, але потрібно. Я сильно-сильно тебе люблю і сильно-сильно за тобою сумую».

«Тато, я закінчила 7 клас. В мене дуже гарні оцінки, тільки по Фізиці 6, а так все 9, 10, 11, 8. Я сильно тебе люблю і все буду робити, щоб ти мною пишався».

12.03.2023  
Перший новий рік тато  
без тебе я зрозуміла  
що ти завжди смішив  
нашу сім'ю за це тобі  
велике дякую.  
Я зробила мамі подару-  
нок який і від тебе люб-  
лю дуже дуже приємно  
і це зовсім.  
Я сильно тебе  
люблю. ♡

12.03.2023  
Ось тебе і не має рік  
я не хочу цього розумі-  
ти але потрібно я  
сильно сильно тебе люблю  
і сильно сильно за тобою  
сумую.

26.05.2023  
Тато я закінчила 7 клас  
в мене дуже гарні оцін-  
ки тільки по Фізиці 6  
а так все 9, 10, 11, 8  
Я сильно тебе люблю  
і я все буду робити  
щоб ти мною пишався  
люблю тата

**Кулініч О. Коваль Д. Літературні хроніки війни: історії, закарбовані у творах: інфодайджест. Київ: ДО «УКРНОІВІ», 2023. 11 с.**

**Про що:** каталог вражаючих творів, що дозволяють зануритися у цінності, емоції та почуття автора-дитини, які виникають внаслідок трагічних реалій війни.

**Для кого:** 0-99+, для кожного, хто небайдужий до впливу воєнних подій на життя дітей та відображення їх емоцій у творчості.

**Мета:** це видання створює власний простір для співпереживання, урізноманітнюючи наше сприйняття дитячої творчості в умовах воєнного конфлікту.

**Серія:** Творчість заради Перемоги.

Видання створено командою департаменту «Академія інтелектуальної власності» Державної організації «Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій».

